18/11/2019

“Ένας παπάς, ένας πατέρας, ένας ταπεινός ηγέτης”

/ Επικαιρότητα

Ο παπά Μαρίνος δεν είναι ανάμνηση, δεν είναι παρελθόν. Είναι μία υπόμνηση και πάνω απ’ όλα, είναι μία παρακαταθήκη. Στη συνείδηση όλων των πνευματικών του παιδιών, έχει τρεις ιδιότητες. Είναι ο ακοίμητος, ο αεικίνητος και ο αμετακίνητος.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Αφιέρωμα στον Πρωτοπρεσβύτερο Μαρίνο Γεωργακόπουλο, με την ευκαιρία της συμπληρώσεως 10 χρόνων από την εκδημία του, πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 17 Νοεμβρίου, στο Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στον οποίον ο μακαριστός διακόνησε για 31 χρόνια.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…», σε συνεργασία με τον Σύνδεσμο Επιστημόνων Πειραιώς (Σ.Ε.Π.).

Για τον μακαριστό μίλησαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. Ιερεμίας, ο κ. Κωνσταντίνος Γανωτής, Φιλόλογος – Συγγραφέας και ο Πρωτοπρεσβύτερος Ματθαίος Χάλαρης, Προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αγίου Δημητρίου, του ομώνυμου δήμου Αττικής.

Παρευρέθηκαν και χαιρέτησαν την εκδήλωση, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ και ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, κατά σάρκα υιός του μακαριστού παπά Μαρίνου.

Τις ομιλίες συντόνισε ο κ. Παναγιώτης Χαρατζόπουλος, Φυσικός Msc, MEd.. Πρόεδρος του Σ.Ε.Π., ενώ στην αρχή της εκδήλωσης προβλήθηκε πλούσιο οπτικοακουστικό υλικό από την ζωή και την ιερατική διακονία του μακαριστού, καθώς και μαρτυρίες συνεργατών και πνευματικών του τέκνων.

Παναγιώτης Χαρατζόπουλος

Αναφερόμενος στο πρόσωπο του π. Μαρίνου, ο συντονιστής της εκδήλωσης κ. Χαρατζόπουλος αναφέρθηκε στον καθοριστικό ρόλο που διαδραμάτισε στην πορεία της ζωής πολλών ανθρώπων που βρέθηκαν κοντά του.

Όχι μόνο ως πνευματικός πατέρας, αλλά και ως το πρόσωπο εκείνο το οποίο συμπορεύτηκε μαζί τους, σε πολλές περιπτώσεις και από τα παιδικά τους κιόλας χρόνια, σε κάθε σημαντική φάση της ζωής τους και του οφείλουν το γεγονός ότι συμμετέχουν συνειδητά στην Εκκλησία και βιώσανε στην πράξη την ενοριακή ζωή.

Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. Ιερεμίας

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στις αναμνήσεις του από τον π. Μαρίνο, τα χρόνια που και ο ίδιος διακόνησε στον Πειραιά.

Ο π. Μαρίνος ήταν γέροντας, τόνισε. Ήταν αββάς, με την πατερική και θεολογική έννοια του όρου. Ήταν ποιμήν και ιερέας, πρότυπο για όλους.

Και όλα αυτά δεν ήταν αποτέλεσμα ανθρώπινου δυναμισμού. Είχε μέσα του την χάρη του Θεού, ήταν αγιασμένος και βίωνε την πνευματικότητα. Και αποτέλεσμα αυτού, ήταν το όλο ποιμαντικό του έργο.

Η κύρια αρετή του ιερέως είναι η προσευχή. Ο π. Μαρίνος ήταν προσευχόμενος ιερέας και αγαπούσε τον λόγο του Θεού.

Αναφέρθηκε ακόμη ο Σεβασμιώτατος, στην μεγάλη στοργή και επιείκεια του π. Μαρίνου ως πνευματικού, έτσι όπως ο ίδιος την βίωσε, έχοντας τον πνευματικό πατέρα.

«Ήταν νοικοκύρης στο ναό του. Όταν έμπαινες στην Ευαγγελίστρια, νόμιζες ότι έμπαινες στην αγκαλιά του Θεού.

Ήθελε το γραφείο του Ιερέα, να είναι ιδιαίτερα ευτρεπισμένο. Την ευτρέπεια του οίκου του Κυρίου την ήθελε για την ωφέλεια των ψυχών.

Ο π. Μαρίνος ποίμαινε το ποίμνιο του με την χάρη του Θεού, με την προσευχή και την όλη ασκητική βιοτή του.»

Κωνσταντίνος Γανωτής

Για την εμπειρία του από τον παπά Μαρίνο μίλησε με την σειρά του και ο κ. Γανωτής, ο οποίος τον χαρακτήρισε «αθόρυβο και ταπεινό», έτσι ακριβώς όπως τον έζησε και ο ίδιος.

Είχε όλο εμπνεύσεις, τόνισε, την μία έμπνευση μετά την άλλη. Δεν ξόδευε την μπαταρία του, την κρατούσε διαρκώς γεμάτη. Κι ενώ γινόταν έργο, δεν φαινόταν που ξοδεύονταν η ένταση και η δύναμη του.

«Μας μάθαινε να μπορούμε να περάσουμε μέσα από τα δύσκολα γεγονότα, με εμπιστοσύνη ότι εμείς απλώς τις προθέσεις μας τις καταθέτουμε στον Θεό κι ο Θεός τις ευλογεί και γίνονται έργο, χωρίς πολύ ένταση.

Ένιωθες ότι ήταν ένα παιδί που χαίρονταν την ζωή, με άσπρα γένια. Ένας άνθρωπος που αθόρυβα έκανε τα πάντα, ήταν ένα παιδί που έπαιζε κιόλας. Και τις δραστηριότητες έκανε, και παιδί ήταν, και ευχάριστος και απλός άνθρωπος.»

Αυτά όλα είναι αγωγή ποιμαντική, συνέχισε. Γιατί υπάρχει ο κίνδυνος όσοι βρίσκονται μέσα στην Εκκλησία να φανταστούν ότι κάνουν κάτι σοβαρό.

Ότι έκανε, όσο σπουδαίο κι αν ήταν, το έκανε αβίαστα. Μπορεί μέσα του να βίαζε τον εαυτό του, αλλά την κρίσιμη απόφαση την άφηνε στον Θεό και γι' αυτό ήταν αναπαυμένος.

Μας άφησε ένα παράδειγμα, είπε τέλος ο κ. Γανωτής:

«Ότι μπορεί κανείς να κάνει πάρα πολλά αν δεν κάνει τίποτα, παρά μόνο προσεύχεται πρώτα, κι ύστερα κάνει ότι του λέει ο Θεός.»

Πρωτοπρεσβύτερος Ματθαίος Χάλαρης

Ο π. Ματθαίος, μίλησε, εκπροσωπώντας ουσιαστικά και όλα τα πνευματικά παιδιά του μακαριστού π. Μαρίνου.

Ο παπά Μαρίνος, τόνισε, δεν είναι ανάμνηση, δεν είναι παρελθόν. Είναι μία υπόμνηση και πάνω απ’ όλα, είναι μία παρακαταθήκη.

Ποτέ δεν έδωσε το δικαίωμα σε κανέναν να τον συνηθίσει. Είναι μεγάλη υπόθεση, ένας άνθρωπος να σε κάνει να αισθάνεσαι πάντοτε το στοιχείο της εκπλήξεως, να σε βγάζει συνεχώς από την πλήξη, να σε κάνει να μοιράζεσαι τα πάντα μαζί του, και να σου δημιουργεί έμπνευση σε αυτό το οποίο κάνεις.

«Ο π. Μαρίνος ποτέ δεν είχε εξαντληθεί. Ήταν μία πηγή η οποία πάντοτε φρόντιζε να τροφοδοτείται από την χάρη του Θεού. Ποτέ δεν λίμνασε το νερό μέσα στην ψυχή του.

Ποτέ δεν βάλτωσε και ποτέ δεν έδωσε στα πνευματικά του παιδιά, ιδέες και κατευθύνσεις, που να ήταν αναμάσημα προηγούμενων περιπτώσεων. Ήταν πάντοτε καινούργιες, νεανικές και γι’ αυτό ήταν πρωτοπόρες.»

Κι ενώ τα είχε πάντοτε κοντά του, ποτέ δεν εξοικειώθηκαν μαζί του. Ήξερε πως να τα έλκει, αλλά χωρίς να ταυτίζονται μαζί του.

Είχε μάθει στα πνευματικά του παιδιά δύο λέξεις, πολύ σημαντικές, τις λέξεις «μαζί» και «μοιράζομαι». Γι’ αυτό και δεν κράτησε τίποτε για τον εαυτό του.

Όπως ακόμη έλεγε ο π. Μαρίνος, το πανεπιστήμιο της ιεροσύνης είναι το ιερό βήμα, το αναλόγιο, ο ναός, το πνευματικό κέντρο, η ενοριακή δράση. Η ενορία, είναι η πνευματική οικογένεια.

Η θέση του Ιερέα, έλεγε, είναι στο Ναό, η καρδιά του στον Θεό, η σκέψη του στους ενορίτες του. Διαρκώς ο π. Μαρίνος κοίταζε με τα μάτια του Θεού, πως θα οικοδομήσει τον άνθρωπο, για να τον κάνει μία, κατά Χριστόν, προσωπικότητα.

Η επιτυχία κάθε ενοριακής δραστηριότητας, βρίσκεται στην καλή σχέση των συνεφημερίων του Ναού. Οι λαϊκοί συνεργάτες είναι τα χέρια του ποιμένα, το προσωπικό του Ναού είναι η βιτρίνα του.

«Ο παπά Μαρίνος, στη συνείδηση όλων των πνευματικών του παιδιών, έχει τρεις ιδιότητες. Είναι ο ακοίμητος, ο αεικίνητος και ο αμετακίνητος.»

Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος

Αμέσως μετά έλαβε το λόγο ο κατά σάρκα υιός του μακαριστού, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος.

Όπως τόνισε, ο π. Μαρίνος σεβόταν την προσωπικότητα όλων. Και γι’ αυτό και όλα τα πνευματικά του παιδιά, κράτησαν αυτό που είχαν σαν τάλαντο από τον Θεό, τους έδινε την συμβουλή και την έμπνευση και άφηνε τον καθένα να επιλέξει τον δρόμο του και να κάνει το καλύτερο, πάντα με αναφορά στην Ενορία, την Εκκλησία του Χριστού.

«Δεν είχε δεύτερες σκέψεις. Για εκείνον το σπίτι ήταν Ενορία και η Ενορία σπίτι. Στην καρδιά του παπά Μαρίνου και της πρεσβυτέρας του Θεοδώρας, χωρούσαν όλοι, δεν εξαιρείτο κανείς.

Αυτό είναι το δώρο που μας έκαναν και τους ευγνωμονούμε.»

Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ

Την εκδήλωση έκλεισε με τον χαιρετισμό του, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ.

Όπως σημείωσε, αυτή η εσπερίδα δεν είναι μια παρουσίαση ενός προσώπου, αλλά μια προσευχή προς τον Θεό, για έναν άνθρωπο που ένωσε και ενώνει.

Ο παπά Μαρίνος ήταν μία ανοιχτή καρδιά που μετάγγιζε τα δώρα του ουρανού. Με τρόπο απλοϊκό, αλλά βαθιά ανθρώπινο και δυναμικό.

Και τόνισε:

«Τα πνευματικά του παιδιά μας προσέφεραν ένα συναξάρι ενός αγιασμένου ποιμένα της Εκκλησίας, ενός ανθρώπου του Θεού.

Ενός μεγάλου πνευματικού ανδρός ο οποίος γνώρισε τι σημαίνει πίστη, αφοσίωση, καθήκον, αγάπη, κοινωνία προσώπων. Κι αυτό το μετάγγιζε καθημερινά στη ζωή των ανθρώπων.

Ένα συναξάρι που μας προσφέρει το παράδειγμα για την δική μας ζωή.»

Φωτογραφίες: Παναγιώτης Καράπασιας